

Zeleno Pismo

Broj 1

9. studenoga 2020.

Tipkajući ove retke, prvo se prisjećam 2004. i mog osobnog upoznavanja škole. Podosta toga je u tim prvim danima rada zadobilo moju ljubav, a Zeleno Pismo je svakako bilo među prvima. Pisali su ga roditelj Zdravko i učitelj Bobo. Svojom ambicijom sam uspjela ući u redakciju i našoj tadašnjoj divnoj spremačici teti Rezi postati asistentica pri fotokopiranju tjednika. ☺ Kako je to bilo uzbudljivo! Nešto što se može usporediti s čekanjem Plavog oglasnika u pet ujutro kod Vjesnika kako biste iznajmili najbolji studentski stan u zoni tramvaja, bez plijesni i s normalnim cimerom. Bobo i ja smo od prvog trena lakoćom surađivali, kao da smo odrasli na istom sokaku, a njegov kasniji put je te naše trenutke učionio dragocjenima. No, o Bobi nekom drugom prilikom.

Očito sam vrhunski rotirala taj zeleni list A4 i precizno ubacivala ga u školske torbe kada sam jeseni 2005. preuzela tipkanje. Ne znam, kada danas razmišljam, jesam li sjetnija kada se sjetim svoje dječje radosti 'preuzimanja' Zelenog pisma koje je kroz godine postalo Zeleno Pismo, ili sam sjetnija jer ga više ne ubacujem u dječje školske torbe pa ga djeca vade i čitaju pa ga zaborave vratiti u torbe pa smo ga mi iz redakcije pronalazili svugdje po dvorištu... Meni je to uvijek imalo miris romantike, neke naše interne čarolije, no teta Reza se jako ljutila. I još neki. Reza dobroćudno. Vrijeme je učinilo svoje i Pismo danas dolazi do vas u e-obliku.

Tijekom ovih 16+ godina, imala sam i suradnika, što željenih, što nametnutih. ☺ Uspjelo me i umiroviti. Ali eto, nanovo sam za bučnom tipkovnicom, u stisci s vremenom i s previše školskih fotografija na svim gadgetima u kući.

Tijekom ovih 16+ godina, od jedne kartice, Pismo sam dobro zalijevala pa je znalo narasti i preko 20 stranica s pregršt fotografija. Povećao se broj rubrika, vanjskih suradnika, mijenjao se izgled... Boja nikad.

Tijekom ovih 16+ godina su ga ljudi najčešće voljeli, a kada broj ne bi izašao u dogovoreni termin, zaustavljali bi me roditelji i kolege po hodniku i pitali: „Gdje je Pismo?“

Fenomenalno, zar ne!?

Uglavnom, vraćam se na mala vrata.

Veselim se zelenoj avanturi sa starim suputnicima i želim dobrodošlicu novim! ♥

Vaša suputnica Žura.
Danijela Žura

Dragi čitatelji **Zelenog Pisma**,

dobrodošli u, jeseni očaran, prvi ovogodišnji broj.

Posebno je što je pred nama posebna svetkovina koja će resiti prvi broj. Martinje.

Martinje – svetkovina svjetla, poniznosti i dobrote

Svetkovinu obilježavamo 11. studenoga. Ona je negdje na pola puta između Miholja kada slavimo odvažnost, neustrašivost i nepobjedivost Mihaela te mirnog, hladnog, povučenog i tihog božićnog doba. Slavlje Martinja tradicionalno počinje pričom o svetom Martinu, zaštitniku prosjaka i zaboravljenih, koji je bio poznat po svojoj blagosti i gesti da potrebitima pruži toplinu, razumijevanje i pomoć.

Svetkovina se prvo počela obilježavati Francuskoj u čast svetog Martina, koji je kao mladić prošao ispod nadsvođenja grada Amiensa i primijetio siromašnog prosjaka koji se tamo stisnuo. Čovjek je bio jedva odjeven i tresao se od hladnoće. Ugledavši ga, Martin je uzeo svoj raskošni, debeli vojnički ogrtač s vlastitih ramena, razderao ga napola i dao siromahu da se ugrije. Sljedeće noći Martin je sanjao san u kojem je vidio anđela kako nosi isti taj ogrtač. To iskustvo ga je promijenilo i utjecalo je na ostatak njegova života. Martin napušta rimsku vojsku i sve privilegije te postaje zaštitnik prosjaka i izopćenika, a bio je poznat po svojoj blagosti, svojoj poniznoj naravi i svojoj sposobnosti da onima koji su u potrebi daruje toplinu i svjetlost.

Kako putujemo prema tamnom dobu godine, za svakoga od nas je važno zagrijati srca, širiti toplinu i svjetlost. Martinov plašt neka nam bude podsjetnik da navedeno dijelimo oko sebe, a posebno potrebnima.

U našoj školici, u kasnije poslijepodnevni satima, učenici nižih razreda te kumovi prvaša bi se tiho okupljali u dvorištu škole. To raskošno dvorište i svi unutarnji prostori bili bi osvijetljeni samo skromnim lučicama koje svojim malim svjetlom uspijevaju obasjati velike školske staze. Djeca su se intuitivno još u dvorištu okupljala oko svojih razrednih učiteljica i bez riječi bi odlazila u svoje učionice, dok bi roditelji priču o tom svecu slušali u Ioni. Svaka učiteljica bi djeci ispričala dojmljivu priču o životu svetog Martina koja bi mudre glavice ostavljala bez daha.

Po završetku priče, u najvećoj tišini, palili bi se lampioni koje su prethodno djeca sama napravila te bi nečujno svi razredi izašli u ogromno dvorište koje bi obasjali svojim malim plamenovima, a svojim srcima bi zagrijali čitav svijet. Djeca bi pjevajući prošetala stazicama, a atmosferu i raspoloženje su pomagali očuvati i roditelji pridružujući se u pjevanju.

Prizor gdje, uz martinjske pjesme, šetajući djeca nose lampione u mraku uistinu ostaje urezan i grije i osvjetljava kroz dugu zimu. Naša svjetlost je jača od najveće hladnoće!

Svi prisutni bi stali u veliki krug, a djeca bi iz svojih košarica izvadila suhe kolačiće koje su sami izradili te bi ih prepolovili i dijelila s prijateljem do sebe. Kolačići simboliziraju skromnost, suosjećanje, dijeljenje baš kao što je to i plemeniti Martin činio napustivši visoki položaj rimskog vojskovođe i posvetio svoj život činjenju dobrih djela.

Starija djeca u ovo doba godine mogu volontirati, skupljati odjeću za beskućnike, igračke i knjige za djecu u domovima...

Svatko od nas je jedno malo svjetlo, ali zajedno sjajimo veliko i blistavo!

Od ❤️ zahvaljujemo na fotografijama koje su kroz ove godine stvarali roditelji: Jerko Macura, Luka Merlin, Sandra Andrijić, Bojan Zibar; učitelji: Tihana Dogan, Kristina Petrušić, Nikolina Škorpil, Katja Barišić Poljak, Maja Vujnović, teta Helena Ivetić i Danijela Žura.

Obavijesti, vjestice, crtice iz nastave

☉ Ove godine svetkovina Martinja će izgleda kao nikad dosad. No, na sreću, za tople susrete, suosjećanje i dijeljenje dobrote uvijek postoji način.

☉ Svetkovine i događanja pred nama:

11.11. Martinje (niži razredi i 8. razred), zatvoreno za javnost

10.12. Adventski vrt (1. i 2. razred), zatvoreno za javnost

23.12. zadnji dan nastave prvog polugodišta

- nastavite nas pratiti na Facebook, Instagram i web stranici,

<https://www.facebook.com/waldorfskaskola.uzagrebu>

<https://www.instagram.com/waldorf.school.in.zagreb/> i www.waldorfska-skola.com

---

Lijep pozdrav s kraja grada,
Danijela